az elmúlt héten dwaskuk az Írásban az Istenünk parancsot, melyet Izrael vezetője intézett a népéhez, [illegible] hogy az örök lámpa lobogása ki ne aludjék soha. Ezt a parancsot, ezt a végső rendelkezést hallottátok ti is, mélyszegény fajdalommal szívetekben bánult szemeitek az elhunyt szülőkön közvetlenül, midőn örökre lehunyta volna szemeit, éppen szárnos évfordulója lévén boldogult szülőitek halálának s ~~[illegible]~~ emlékére szomorú hagyatékul szívetekben meg a halotti mécsest, a hamvi kincsek sok fajdalmában megtörve mintegy utolsó rendelkezését tevé meg mondván: Szeretteim, ma még én szeretettem meg szülőim emlékére a mécsest mához egy évre már ti fogjátok felszítani az én emlékemre az örök lámpát. Igen, az örök lámpát, mert az a pártfogó, az a vallásos buzgóság, melyet ő boldogult és bizony Istenben boldogult anyátokban élt megérdemli, hogy ne csak évről évre idézze azt fel szivetekben az emlékére szűnő mécses, hanem mintegy örök fáklya szamant szimbolumul lobogjon előttetek, az ő vallásossága sokakkal szemben alvó lángot világosítva meg a ti éltetek földi utjait. Nem pusztán évenkénti felszínlő emlékünnep, hanem örökláma legyen jutalma annak az arannyal kiben ti a földi lét legszentebb emlékeit, az anyát szántolgatok de akiben mi mindannyian a buzgó vallásosságit, türhetetlen pártfogó, kitartó szeretetét telkeszülni kívánó igazi szidó nőt kivánjuk örök nyugalmára. Vallásos szivétől, pártfogó szivétől számunkra mélyen volt beleélve szeretete, szigorúan őrködött a vallásnak törvényei felett, míg lehette szüzesen látogatta az Istenünk házát, s midőn szobához bilincselte már a hamvi betegség kínos fajdalma, akkor sem szűnt el bizodalmát szüntelenül Istenhez, s egyszer vágyakozása már csak az volt, hogy akkor éje utolsó napjait, ahol bölcsője ringott, ott adja át lelkét az Istennek, ahol pártfogása tanítottak, de az anyai szeretet s a fajdalmas szenvedés itt tartották szeretteinek körében kikeszk gondos ápolása, ki odaadóan közben tegye be 76 évi lét után földi vándorlását. Szomorú anyát veszítettetek vele, szeretettek fő szivetekben emlékére az örök hálát világító örök lámpáját s az ő vallásosságának bizodalmával barnyatok le Isten előtt s fohászkodjatok örök nyugalmáért:

özv. Deutsch né, Rosenfeld

Uppert (Löwy özv.)

MTA KÖNYVTÁR ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven/II/148